

МОЛОДИЙ КОММУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 101 (452)

П'ятниця, 25 серпня 1961 р.

Ціна 2 коп.

Збирання кукурудзи — наше завдання № 1

ГУСТОЮ темнозеленою стіною піднялася стеблеста чудесниця на колгоспних і радгоспних ланах. Не за горами масове збирання королеви полів.

«За 50 на ста тисячах!» — під таким девізом трудяться в нинішньому році на комсомольських гектарах молоді трудівники сільського господарства області. Їх старання не пройшли марно — всюди кукурудза добре розвивається, наливаються качани, обіцяючи щедрий врожай. Радує зір плантація качанистої в ланці Клавдії Зайцевої з артіль імені Дзержинського Новомиргородського району. «По 100 центнерів зерна буде!» — з твердою певністю заявляють дівчата.

Хороші види на врожай також у механізованій ланці, яку очолює Ганна Суліма (колгосп «Радянська Україна» Новопраского району). В комсомольській ланці Сергія Гниляка з артіль імені Леніна Олександрівського району стебла досягли дво- і навіть триметрової висоти, а на кожному з них — по два-три повновагових качани. По 80 центнерів зерна видасть королева полів на всій ділянці в два десятки гектарів.

Але виростити завидний урожай — це лише половина справи. Тепер, юні друзі чудесниці, ми наближаємося до гарячої пори — «других жнив». Зібрати врожай треба до єдиного качана, до єдиної стеблини, враховуючи те, що ці «другі жнива» за своєю трудомісткістю будуть значно складніші, ніж перші.

ДНЯМИ на всю республіку пролунав бойовий клич Центрального Комітету ЛКСМУ до всіх молодих кукурудзозодів, механізаторів, до всіх юнаків і дівчат Радянської України. Центральний Комітет закликає всіх нас погріти нині свої зусилля, мобілізувати всі резерви для того, щоб успішно і без втрат зібрати, повністю зберегти вирощений врожай. Це наше конкретне бойове завдання, серйозний екзамен на зрілість всіх первинних комсомольських організацій.

Що ж саме треба зробити для комплексного збирання цінної зернофуражної культури? Необхідно, щоб кожна комсомольська організація спільно з правлінням артіль укомплектувала досвідченими людьми збиральні агрегати та транспортні засоби, склала чітко продуманий, побудований на реальних розрахунках план і графіки збиральних робіт. Слід довести до кожного механізатора конкретні завдання, організувати

серед механізаторів, водіїв автомашин масове змагання. Не можна скидати з рахунку і турботи по створенню нормальних побутових умов для людей, зайнятих на збиранні кукурудзи. Треба організувати для них культурне обслуговування безпосередньо в польових таборах, підготувати відповідну наочну агітацію.

У підготовці до збирання у нас є на кого рівнятися. Комбайнер М. Кметь з колгоспу «Україна» Ульянівського району збиратиме кукурудзу вперше. Але він, успішно закінчивши косовицю колосових, вже повністю підготував до виходу в поле свій «КУ-2», яким зобов'язується скошити качанисто з площі 120 гектарів.

Правди нікуди діти, буває ще у нас і таке: комсомольська ланка начебто і врожай пристойний виростила, а коли починають підраховувати — виходять мізерні показники. Виявляється, в процесі збирання нечесні люди розкрадали качани, згодовували їх худобі. Цього ні в якому разі не повинно бути в нинішньому році. Райкоми комсомолу, первинні організації зобов'язані у найближчі дні проявити виключно оперативність і створити з числа комсомольців, неспівкової молоді інспекторські групи, пости по охороні та збереженню кукурудзи, призначити комсомольських патрулів. Такі дозори і пости вже почали створюватися, зокрема, в колгоспах Олександрівського та інших районів.

Характерною особливістю нинішніх «других жнив» є те, що більша частина кукурудзи залишається для збирання на зерно. Тому силосування треба провести, як ніколи, у швидкому темпі, щоб не допустити перезрівання стебел і качанів на пні. Вже сьогодні слід чітко визначити, в яких місцях і скільки буде закладено силосу, розставити людей, підготувати матеріально-технічні засоби, організувати цілодобову роботу ланок і бригад, широко практикувати наземне силосування. Про цей економічно вигідний і зручний спосіб заготівлі соковитих кормів розповідається в сьогоднішньому номері газети.

ДРУГІ жнива в'начають цілодобову працю кукурудзозодів. Всі сили і засоби повинні тепер бути спрямовані на збирання багатого врожаю. Це — наше завдання № 1. Справа честі комсомольців області взяти найактивнішу участь у його здійсненні, по-комуністичному зустріти наступні партійні з'їзди.

Є У НАС КОМСОМОЛЬСЬКА ТУРБОТА — ЗАГОТОВИТИ БІЛЬШЕ КОРМІВ!

★ ХУДОБА БУДЕ СИТОЮ

ОДИН за одним рухаються в загінці силосо-збиральні агрегати. Перший «СК-2.6», яким управляє Іван Шаравара, веде тракторист Іван Коска. Хто веде другий «СК-2.6», визначити важко. У Миколи Проценка і Андрія Кравченка таких розмежувань немає. Обоє вони — і трактористи, і комбайнери.

По півтори — дві норми за зміну виконують механізатори. Із скошеної маси колгосп заклад уже 3 тисячі тонн силосу, а всього по колгоспу його заготовлено 5 тисяч тонн.

Успіх заготівлі соковитого корму багато в чому залежить від шоферів. Водії Олександр Корольов і Віктор Козак міцно утримують першість. На віддалі 9 кілометрів вони роблять за день по 15 рейсів.

Колгоспники артіль «Росія» Кіровоградського району прагнуть заготовити по 25 тонн силосу на кожну корову та по 5 тонн качанів на свинюматку.

І. НАЗАРАТІЙ,

Хай добрих справ стає більше

ОТ ми й віджинувались. Степові кораблі завели до причалу — на тракторний стан. Серед інших і мій «Сталінець-6». Цього року ним я скошив колосові з площі 218 гектарів і на 108 гектарах підібрав валки.

Скажу відверто: полюбив я свою роботу від душі, і, здається, немає млішого нічого, ніж водити комбайн серед хлібного моря і відчувати, що на тебе дивляться, на тебе покладають надії всі хлібороби. Адже ти вінчаєш їх нелегку цілодобову працю.

Ще навчаючись у школі, я твердо вирішив: як тільки одержу атестат зрілості — зразу ж в технікум механізації! Хероший, шасливий наш час, бо всі наші мрії збуваються. Закінчив училище механізації в Бобринці і після цього рік був помічником комбайнера, а з 1959 року працюю самостійно.

Нинішній рік для мене особливий. Скільки великих подій відбулося! І два польоти радянських людей в космос, і проект ншої Програми партії — все це надихає, запалює, окрилює нас ще наполегліше, з комсомольським завзяттям трудитися.

У всенародному поході за кукурудзу і ми, комсомольці артіль «Україна», не відстаємо. Створили комсомоль-

сько-молодіжну ланку. Ввійшли до її складу виключно добровольці: тракторист Василь Сіроженко, комбайнер Володимир Оджубейський, помічник комбайнера Петро Бурдейний, будівельники Іван Моруженко, Василь Кучмії, Леонід Пісецький, Іван Галаган. Очолив ланку секретар комсомольської організації тракторист Петро Нагірняк. Мету визначили таку: на площі в 50 гектарів зібрати на круг по 60 центнерів зерна.

Попрацювали ми добре. Вивезли на відведену площу і внесли під культивування 820 тонн перегною. Посіяли чудесницю в кращі агротехнічні строки, а коли підросла — двічі слухали міждряддя, підживили, пропасникували, провели штучне запилення.

Та, безумовно, успіх всієї справи залежатиме від того, як ми проведемо збирання врожаю. Можна з певністю сказати, що слова свого додержимо.

Я радий, що в цьому році вперше збиратиме врожай кукурудзи. Правління артіль доручило мені комбайн «КУ-2». Свою машину я вже підготував до других жнив і зобов'язуюсь зібрати чудесницю з площі 120 гектарів.

М. КМЕТЬ,

комбайнер колгоспу «Україна» Ульянівського району.

На знімку: Микола КМЕТЬ.

1. В бригаді сина Героя

ТОМУ, хто, бувало, хотів потрапити в бригаду Героя Соціалістичної Праці Омеляна Овсійовича Колодійчука, в Голованівську раніше відповідали зразу:

— Ідьте в Шепилове.

А нині вас спершу перепитають:

— А до якого Колодійчука? — і тут же пояснять: — Тепер у нас ще один засвітився мляк, комсомольський — Володимир Колодійчук. Це — син Героя. Ідьте в Наливайку...

В мальовничій Наливайці — друга тракторна бригада шепилівського колгоспу імені Кірова.

Зеленим острівцем серед степового безмежжя видніється тракторний стан. Тут рівними рядами вишикувалися «безробітні» нині машини — культиватори, зернові комбайни. Біля «Сталінця-6» і «Димитрієвця-6» поранюються літні комбайнери Григорій Терентійович Починок і Петро Гнатович Осидченко. Вони очищують, змащують, приводять в порядок свої машини.

— Де Колодійчук, питаєте? — говорить Григорій Терентійович. — Він — скрізь...

Як точно визначив місце бригадира старий механізатор! В усіх кутках колгоспної землі працюють трактори — і скрізь мусить побувати бригадир: чи то перевірити якість роботи, чи, можливо, трапились якісь неполадки, і він, як і завжди, разом з трактористом поранюється в нетрях машини, аж доки не пустить її в хід.

— Дарма, що молодий, зате тямущий хлопець. І головне, любить своє діло, — з повагою відзивається один з комбайнерів.

Саме в цей час Володимир Колодійчук на батьковому «іжаку» (премія Всесоюзної сільськогосподарської Виставки в Москві), зупинившись серед поля, вирішує, куди перш за все податися: на оранку чи до силосного комбайна.

Так силосувати вигідно і зручно

ЩЕДРИМ обіцяє бути урожай качанистої. Не менш як по 250—300 центнерів зеленої маси думавмо взяти з гектара. Збиратимемо чудесницю у молочно-восковій стиглості на площі 181 гектар та в повній — на 461 гектарі. Буде заготовлено не менше, як по 20 тонн силосу на корову і по 5 тонн консервованих качанів на свинюматку.

До других жнив ми вже готові: відремонтовано 3 силосозбиральних комбайни «СК-2.6». Про це завчасно потурбувалися комбайнери Григорій Бойченко, Макар Шинкаренко, Микола Пшеничний. А зараз, перед виходом у поле, вони ще й ще раз перевіряють кожен вузол машини, щоб потім не було ніяких затримок.

Траншеї вже очищені, проdezинфіковані. Щоправда, силосуватимемо ми переважно наземним способом. Практика показує, що

це найбільш економічно вигідний і зручний спосіб збереження кормів. Силос, закладений наземним способом, по якості не поступається силосу, що складається в ями чи траншеї. В той же час економія на обладнанні силосних споруд, очистці їх, на закритті ям чи траншеї складає, за нашими підрахунками, на кожній тонні силосу близько 50 копійок. Крім того, є ефект при згодовуванні корму. Вивільнюються затрати на відкриття траншеї, викидання силосу, транспортування його, бо є можливість розташувати бурти поблизу ферм. Словом, півтора—два карбованці на тонну силосу — така за найскромнішими підрахунками економія при силосуванні наземним способом.

М. МЕЛЬНИК,

зоотехнік колгоспу «Україна» Олександрівського району.

БУДОВА УДАРНА. А ТЕМПИ?

Курна, розбита дорога веде від міста до будови, де поміж незакінчених корпусів гордовито звівся один, чотириповерховий. Це — приміщення холодильника на території майбутнього м'ясокомбінату. Не пізніше 1962 року м'ясокомбінат і сусідній з ним молокозавод повинні працювати на повну потужність. А деякі об'єкти — м'ясожировий і ковбасний корпуси котельня, забійний цех, — вже у цьому році оголошені пусковими.

Чи ж всі вони увійдуть в дію в намічені строки? Дуже сумнівно, якщо зважити, що будівництво м'ясожирового корпусу ще тільки розпочато, а в котельній і забійному цехах потрібно провести штукатурні, малярні та сантехмонтажні роботи, в приміщенні молокозаводу не зроблено перекриття, не встановлено сходових маршів. Роботу постійно стримує нестача будівельних матеріалів — лісу, бетону, бітуму і особливо збірного залізобетону.

На перших порах болючим місцем була відсутність будь-якої механізації. Ветерани будови, яких, до речі, залишились одиниці, розповідають, що їм доводилося мати справу лише з такою «механізацією», як лопати, носилки, відра.

Тепер — легше. З'явилися баштові козани, більше виділено автотранспорту. Та дуже важко надолужити те, що прогаяно за два минулих роки. Старі гріхи й недоробки стали однією з причин того, що план будівництва за півріччя виконано лише на 92 проценти. Та ще й зараз не пізно було б виправити становище, якби не було перебоїв у постачанні і замовлення ударної будови йшли «зеленою вулицею».

Хто встромляв спиці в колеса

ЦІЄЙ долі зазнала кожна споруда на будівельному майданчику: стіни ростуть лише до першого перекриття, а далі починається тривале очікування залізобетону, який ніяк не може вчасно потрапити до замовника з Кіровоградського заводу залізобетонних виробів. Часто причиною уповільнення робіт стає відсутність спеціальної опалубки, яку повинні постачати цей завод, або ж нестача, наприклад, двох десятків віконних перемичок.

На претензії будівельників у керівників заводу одна відповідь:

— Вас багато, а ми — одні.

Замовлення ударної будови тут стаються по одній рівень з усіма іншими. Більше того, свідомо зводяться виконання спеціальних замовлень, бо вони не серійного виробництва.

Комсомольці навіть ввели до складу штабу головного інженера заводу т. Чуба, сподіваючись викликати більше співчуття і зацікавленості до потреб ударного об'єкту. Та не слід цим обмежуватись, треба шукати контакт з комсомольською організацією заводу. Адже ударні будови — спільна, комсомольська справа, і хто ж, як не комсомольці, повинні прискорити виконання замовлень, контролювати їх відправку?

Перешкоди трапляються й в іншому. Нелегкою проблемою стало завезення щебеню, піску й інших місцевих матеріалів. Кіровоградський гранкар'єр відвантажує їх лише організаціям, підпорядкованим облвиконкому. А поскільки будова м'ясокомбінату — раднаргоспівського підприємства, то чи не завозити їй пісок з іншої області? Варто було б начальнику гранкар'єру т. Окуньову наважитись переступити ці міжвідомчі бар'єри заради потреб ударної, до того ж пускової будови.

Будівельники першого управління тресту «Цукробуд», які споруджують м'ясокомбінат, мають дуже серйозні претензії до своїх колег з другого будівельного управління (начальник т. Шубін). Друге управління повинно було прокласти до будівельних майданчиків водопро-

від, вимостити їх територію і під'їзні шляхи. На будову найближчим часом потрібно завезти 600 кубометрів щебеню дрібнозернистого піску, а також створити запаси інших матеріалів для роботи в осінньо-зимових умовах.

Комсомольський штаб відроджено!

ЯКОСЬ наприкінці липня група юнаків і дівчат, очолювана енергійною Лідою Верушкіною, пройшла будовою, старанно оглядаючи кожне робоче місце. Не залишилися непоміченими ні недбало кинуті інструменти, ні безладно звалений матеріал, ні захаращені будівельних майданчиків. Комсомольський штаб провів свій перший рейд — «За красу робочого місця».

Будівельники були навіть дещо здивовані, бо ж досі нічого подібного не проводилось і взагалі не кожен знав, що існує комсомольський штаб, начальником якого був Микола Крючков. А коли відразу ж після рейду було організовано недільник по впорядкуванню території і комсомольці склали матеріали й позбирали металолом, почувалися серед робітників перші схвальні відзиви на адресу штабу.

Біля двох місяців працює оновлений комсомольський штаб будови. За цей час він став досить таки авторитетним. До його начальника, Ліді Верушкіної, час від часу підходять будівельники у своїх справах, ставлять слушні вимоги, і здебільшого їй вдається все розв'язати, з'ясувати.

Відключили воду — Ліда негайно добивається розмови з начальником тресту водопостачання і все улагоджує. Терміново потрібне вапно, і на допомогу приходить член штабу т. Чуб. При його сприянні завод залізобетонних виробів у терміновому порядку направив будівельникам машину вапна. Новий тривожний сигнал — годину простояв кран. Виявляється, з вини механіка Крановського. І відразу ж — тривожний сигнал у «облисківці».

Щоб не тільки стіни виростали...

ЧИМ, власне, відрізняється ударна комсомольська будова від звичайної, рядової? Молодь в рекордні строки споруджує важливий об'єкт. Та це ще далеко не все. Для молодих будівельників вона повинна стати школою комсомольського гарту, школою комуністичного виховання.

В наші дні рівень цієї роботи визначається перш за все розмахом комуністичного руху. Дуже прикро, що серед будівельників м'ясокомбінату жоден колектив не виборов цього почесного звання. У змагання ж за право називатись комуністичними поки що включились лише дві бригади — Ганни Хлівиної і Віктора Бавкіна. І ще один невтішний факт: на комсомольській будові немає жодної комсомольсько-молодіжної бригади. Новобранний секретар комітету комсомолу, штукатурниця Жена Грузова, відверто визнає, що питанням створення спеціальної комсомольської бригади ще не займалась. Серед комсомольців ще мало кваліфікованих робітників, яких можна б об'єднати у самостійну бригаду.

Наді Козлігіна і Люба Гринченко прийшли на будову різноробітницями, коли тут ще тільки закладали фундамент, а довкола був пустир. Зараз на тому місці розкинувся великий будівельний масив, ростуть корпуси будинків, цехів. А у Люби й Наді — ніяких особливих змін. І досі ходять у підсобничках, хоч могли б вже за цей час здобути певні будівельні спеціальності. Є у дівчат таке бажання. Та ніхто не йде їм назустріч.

А робота на комсомольській будові повинна давати юнакам й дівчатам не лише виробничий стаж і заробітну плату, а й всебічне зростання.

Т. БОДНАР.

2. В бригаді сина Героя

ВІД тракторного стану понад лісосмугою дорога веде на п'яте поле. Уже здалеку видніється золотавий ожеред солом, доноситься безперервний гул моторів.

Ось із дальнього кутка поля «Беларусь» і «Універсал-2» волокуть, немов неводом, тягнуть велику колицю. Підтягнувши до скирти, трактори лише на мить зупиняються, поки хлопці відчеплять волокушу. А Віктор Починок, Семен Биковський, Дмитро Шу. А Віктор Починок, Семен Биковський, Дмитро Мазур, які прийшли сюди з будівельної бригади, та Анатолій П'яничук, який в цьому році тільки закінчив десятирічку, старуються не гаяти часу: адже з хвилини складаються години. А за годину можна прибрати з поля і вкласти у скирту до 200 центнерів солом.

Олексій Глухенький веде свій «Беларусь» наперед скирти, зачеплює трос сітки і по команді скиртєграва Мирона Лаврентійовича Харкавенка витягує цюйон привезену колицю на ожеред. Тут вправно розправляють соломчлени ланки Олени Ойченко — Марія Кучеренко, Ліда Мосенз, Олександра Роговська.

Звільнену від поживних решток волокушу підхоплює «Універсалом» Андрій Чиж і стягує її додолу, щоб за кілька хвилин знов завантажити її солом.

А вдалині — на четвертому полі, або, як тут кажуть, «біля ставочки» на звільненій площі господарюють комсомольці Микола Мазур і причіплювач Леонід Макарянський.

Микола лише в цьому році закінчив Гайворонське ремісничє училище, а потужний «Т-75» уже освоїв добре. Без браку працює хлопець. Ось і зараз на хвилинку зупинив трактора, щоб самому перевірити глибину оранки.

— Саме в нормі, — весело говорить він до Леоніда.

І хоч біля них сьогодні ще не було Володимира Колодійчука, бригадир може бути впевнений, що хлопці не підведуть, не схляблять в роботі. Такої ж думки про цих молодих механізаторів і сам В. Колодійчук.

— Хлопці надійні. І не тільки за якість дбають, а й норму свою перевищують щодня: по 8—9 гектарів виорюють. І обов'язково з котком працюють. А це вже неабиякий вигрис для майбутнього врожаю.

ного цеху може тепер працювати на зв'язуванні і брусовці взуття. Робітниця четвертого цеху Ярика Босова володіє всіма процесами швейно-збірної ділянки. Декілька операцій знають Анатолій Ахатович із штампувального цеху та Людмила Шеремет із закрійного.

Молодь фабрики душею

тина зовсім іншою стала. Тут усі досконало освоїли виробництво, якість — відмінна.

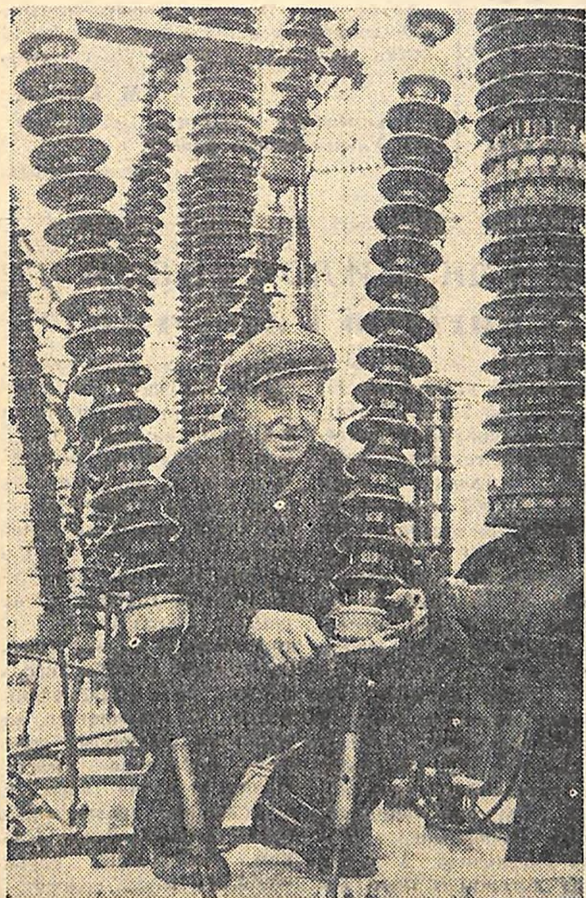
ВЕЛИКУ роль в боротьбі взуттєвників за якість відіграла технічна конференція, яка проведена на фабриці в минулому місяці. Готували її члени комітету комсомолу Олександр Данильченко та Василь Ситник на чолі з своїм секретарем.

Були виготовлені зразки нових моледей, освоєних фабрикою за останні десять років, схеми запровадження нових моделей та виконання плану. Виступали контролери, представники громадськості. Робітники розповіли, як на підприємстві запроваджується досвід Львівської взуттєвої фабрики № 3 — працювати без міжпроцесних контролерів. Були виявлені недоліки виробництва.

Зараз фабрика працює над освоєнням нових моделей взуття. З початку року їх освоєно вже шість при річному плані — п'ять. Колектив підприємства готується гідно зустріти наступний XXII з'їзд партії. Зобов'язання у ньому не мали: запровадити у виробництво 7 нових моделей, збільшити випуск першого сортового взуття на 0,5 процента.

Разом з усіма готують гідні подарунки з'їзду і молоді взуттєвники. З прищепленою їм енергією і наполегливістю вони удосконалюють свою майстерність, щоб фабрика незалежною завойовала почесне звання підприємства комуністичної праці.

Л. БАБІЧ.

НЕЩОДАВНО на Кременчуцькій ГЕС була поставлена під промислове навантаження підстанція в 330 кіловольт. Добре попрацював на монтажі електричного устаткування монтажник Віталій Бутоков. На знімку: В. БУТОВ.

Фото Г. ЧОБІТКА.

ЇМ ДОРОГА ЧЕСТЬ ФАБРИЧНОЇ МАРКИ

Тепер хлопець освоїв ще дві операції: затяжку взуття і пресування підшви.

Задоволені роботою Олександра Хриенка і начальник цеху Василь Ситник, і бригадир Михайло Міляєв, задоволені і друзі. Працює хлопець — подивитися люба. І не дарма пишеться цим робітником-комсомольцем Віктор Якименко: адже він теж вчив Олександра.

Уважно, по-дружньому зустрічають кожного в п'ятому цеху. Та й як може бути інакше: колектив носить високе звання комуністичного. Тут кожен по-справжньому вболіває за свого товарища. І вже якщо взялися за якусь справу, то роблять її спільно, всією сім'єю.

От, наприклад, вирішили: кожен робітник повинен оволодівати двома-трьома суміжними професіями. Вже зараз в цеху немає таких, хто б не знав по декілька операцій. А це ж неабияк сприяє поліпшенню якості взуття. Кожен може тепер контролювати роботу свого товарища по конвейєру.

ПОЧИН цього колективу підхопили в інших цехах. Вже й деякі успіхи є. Світлана Куліш із закрій-

САШКО й не думав бути взуттєвником. Ще в шкільні роки, як і багато його ровесників, мріяв він про незвичайні подвиги, про щось героїчне. Потім — навчання у військовому училищі, служба в Радянській Армії.

А коли повернувся додому, стала вабити хлопця ця скромна і, здавалось, навіть проста професія. Так і став робітником Кіровоградської взуттєвої фабрики № 28. Нічого гріха таїти, спочатку не все в нього виходило як слід: одного не знав, другого не вмів... Та бригадир п'ятого цеху Михайло Міляєв підбадьориває нового учня:

— Не падай духом, хлопча. Ще добрим майстром будеш...

Пасувати Сашко не звик. В житті стільки складного траплялося, а не відступав же. То хіба вже не осилить операцію формування п'ятки гузариків — взуття для маленьких? Тим більше, що йому на це піврічний строк дали...

Звичайно, осилив. Тільки не за півроку, а за місяць.

ЩОДНЯ на адресу редакції приходять десятки листів. Останнім часом серед різноманітної за тематикою кореспонденції під прізвищами дописувачів все частіше читаємо: «наш позаштатний кореспондент», «член кореспондентського пункту «Молодого комунара».

Велика армія юнкорів працює в сільському господарстві, на виробництві, на ударних будовах семирічки. Юнкори газети пишуть про своїх друзів, своїх старших товаришів, про їх трудові діла, дозволяя. Найактивніші дописувачі є членами кореспондентських пунктів, які функціонують в більшості районів області.

Зовсім недавно організований корпункт «Молодого комунара» в Новгородківському районі. В його складі тваринники, механізатори району, працівники культури. Керівником корпункту редколегія газети затвердила молодого журналіста з районної газети Віктора Проценка.

Члени корпункту вже надіслали до газети чимало цікавих матеріалів. Нерідко редакція доручає своїм активістам перевіряти листи-скарги.

В сьогоднішній добірці виступають члени Новгородківського кореспондентського пункту «Молодого комунара».

13900 ТОНН БУДЕ

ВИСОКА і дорідна кукурудза висналася на комсомольських гектарах нашого колгоспу. На кожному стеблі — по 2—3 качани. На двадцяти гектарах буде не менше як по 75 центнерів в зерні. До цього ми доклали чимало праці і старань.

Кілька днів тому ми розпочали силосування. Наша комсомольська організація зобов'язалась закласти 13.900 тонн силосу. Створено дві комсомольсько-молодіжних бригади по заготівлі кормів. Керують ними механізатори Григорій і Андрій Ковалі, Леонід Карпун та Павло Бугрій. Правління колгоспу виділило два дизельних трактори і вісім автомашин. Щодня ми силосуємо масу з площі 8—10 гектарів.

К. РУБЕЛЬ,
доярка, секретар комітету ЛКСМУ колгоспу імені Калініна.

ПЕРШІСТЬ ЗДОБУТО

НОВГОРОДКІВСЬКИЙ (секретар комсомольської райком комсомолу, підбивши підсумки соціалістичного змагання комсомольсько-молодіжних ферм району на честь XXII з'їзду КПРС, присудив перехідний Червоний прапор райкому ЛКСМУ фермі № 2 колгоспу імені Димитрова

В. СМАГЛЮК,
член корпункту.

СУСІДИ

ЗОВСІМ недавно, ще рік тому, у Новофедорівській початковій школі діти про трудове виховання знали тільки зі слів учителів. Школа не мала ні дослідної ділянки, ні відповідної матеріальної бази.

Як і з чого починати? На допомогу прийшли сусіди з початкової школи № 3. Завідуючий Новофедорівською школою М. Філіпенко побував з учнями на дослідній ділянці сусідів, в кутку живої природи.

Ділові стосунки переросли у дружбу. Тоді ж учні третьої початкової школи подарували для своїх друзів кілька кролематок, навчили, як доглядати за ними.

В цьому році школа має вже дослідну ділянку. За короткий час визначилися кмітливі юннати: Сергій Кононенко, Володя Ковальов, Галя Козир.

Дозріває врожай. Іде вгору лапата кукурудза, червоніють на ділянці помідори, буяє листя цукрових буряків. Вже є приблизні підрахунки доходу, що його дадуть кролеферма й ділянка.

Радіють школярі і поспішають поділитися радістю з сусідами з третьої школи: адже це з їх допомогою вони зробили перші кроки до успіху.

П. БІЛЯКОВ.

ВОНИ ЗАСЛУГОВУЮТЬ ПОШАНИ

Я не раз була свідком того, як колосники нашої артілі хвалили роботу молоді доярки, свинаря чи тракториста.

Мені як комсомольському секретареві, звичайно, дуже приємно чути такі відгуки про своїх друзів.

...Порівняно недавно стала господарювати на пасіці 20-річна Валя Рябець. Усього рік минує, як після закінчення сільськогосподарської школи прийшла вона сюди. Та за цей час показала себе знавцем своєї справи. В артілі дівчину шанують, навіть досвідчені колосники з нею радяться. А як заспіває зі сцені — заслухатися можна. Така вже вона в нас весела, життєрадісна, енергійна і допитлива до того ж.

В цьому році Валя аступила до Бобринецького сільськогосподарського технікуму на зоотехнічний відділ. Таких, як Валя, у нас багато. Є ким пишатися колосникам!

Щодня радують своїми перемогами трудовими доярки з комсомольсько-молодіжної ферми, яку очолює Ніна Гапона. Секретар бригадної комсомольської організації, депутат районної Ради, хороша доярка, Ніна служить взірцем для своїх подруг. Рівняючись на

неї, дівчата добились непоганих показників. Лідируюча Анихтіна на 20 липня мала від кожної з 16 корів своєї групи по 2 тисячі літрів молока і утримує зараз перекрідний червоний вимел.

А кому не відомі своєю вправністю Віра Рябець, Марія Волошина, Ярина Будник, Євгенія Рльбоконь та інші. Доярки наполегливо борються за почесне право носити звання колективу комуністичної праці. Яку галузь колгоспного виробництва не візьми, всюди відчутні діла молодих рук. І в тому, що наш колгосп іде першим в районі по продажі м'яса державі, є теж, хай невеличка, частка їхньої праці. Ось вже три роки доглядає свинопоголів'я комсомолец Віктор Полярши. Щодня кожного тварина прибавляє у вазі по 600—700 грамів. Не гірші показники має і свинар Василь Кучеренко.

А завітайте на птахоферму. Там ви зустрінетесь з Ольгою та Галиною Ткач. Ольга вже другий рік, після десятиріччя, працює біля курей. Багато часу навчилася за цей час, а тепер предає свій досвід Галині.

Працюють дівчата дружно, прагнуть як можна більше яєць одержати від кожної з 1600 несучок. Зобов'язання їх річне — 80 яєць від несучки. Але пташниця ця цифра не вдовольняє. Знають: буде вона перевершена, бо вже за півроку одержали по 45 яєць від курки-несучки.

Наші молоді трактористи та комбайнери завжди працюють з душею. Та й як може бути інакше у молодих. Щодня перевиконував норми на збиранні двадцятирічний комбайнер Микола Порох.

Як тільки пласці звільнюються, трактористи відразу ж починають скиртувати солому, щоб не допустити втрат дорогоцінного корму для худоби. По 20 гектарів у день замість 15 заскиртувають Олександр Кравченко, Анатолій Коржевський та Володимир Білаш.

Багато справ хороших вершить наша молодь. І всі свої успіхи вона присвячує знаменній події, яка незабаром відбудеться в нашій країні — XXII з'їздові КПРС.

Н. ЮЖБАШ,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Карла Маркса Хмельницького району.

Лісня летить над полями

ШПАРКО припікає сонце. На току, де ще кілька хвилин тому гуркотіли машини, чувся різноголосий говір колгоспників, все стихло. Знімаючи хмару куряви, до току під'їхала автомашинна, грюкнув дверцятами шофер. І знову тихо.

А над усім цим летить задушевна лірична пісня. ...Чуєш чи не чуєш, чарівна Марічка? Я до твого серця стежку прокладу...

І летить ця пісня понад током, над польовим станом тракторної бригади, летить понад ланами. Уважно слухають колгоспники виступ тракториста Григорія Завірюши.

Та ось його змінує учасниця вокального гуртка Галина Витрищенко. Сміхом і оплесками зустрічають появу тракториста Володимира Гончарова. Та й як не посміхнешся, коли кожний знає, як дотепно він читає байки і гуморески.

Минуло півгодина. Знову на току закипіла робота. А агіткульбригада вже виступає перед доярками в літньому таборі. Ось директор восьмирічної школи Андрій Порфирович Польовий закінчує бесіду про проект Програми КПРС, і почнуться танці, пісні, художнє читання.

Не забудуть культурміці нагадати і про те, що колгоспники їхньої артілі виростили високий врожай колосових, назвуть передових доярок — Л. Чорну, І. Позднякову, К. Антоненко, передових механізаторів, Ліше бракоробам і ледарям непременно буде слухати, бо ж і їм там дістанеться.

Раніше агіткульбригади в селі Вершино-Кам'яній не було. В дні підготовки до районного свята пісні і танцю завідувачій сільським клубом Раїсі Мішуровській вдалося об'єднати аматорські сили всіх бригадних клубів сільгоспартії імені Леніна. Колектив художньої самодіяльності Вершино-Кам'янского клубу на районному святі був найбільш чисельним. Досить вдало виконав колектив «Патріотичну пісню» композитора Глінки та багато інших класичних творів. За це клубу присуджене перше місце, а членів колективу нагороджено грамотами та цінними подарунками.

Кращі номери були включені в програму агіткульбригади. Більше десяти виступів зробила вона за час жив. Тепер культурміці готуються до виступів перед колгоспниками, які будуть зайняті на силосуванні.

П. ВІКТОРОВ.
с. Вершино-Кам'янка
Новгородківського району.

Становище змінилося

РЕЙДОВА бригада «Молодого комунара» піддала гострій критиці райком комсомолу за незадовільно організований місячник по збору металевого лому. Стаття «Поки що тільки думаємо...» обговорювалась на засіданні бюро райкому комсомолу та в первинних комсомольських організаціях. Працівники райкому побували на місцях. В більшості організацій комітети комсомолу провели неділячки по збору металевого брухту.

За період місячника комсомольська організація колгоспу імені Орджонікідзе, наприклад, де секретарем комітету т. Шульга, здала державі 10 тонн металому, Верблюзької середньої школи — 8 тонн, колгоспу імені Димитрова — 12 тонн, колгоспу імені Леніна — 9 тонн.

Всього протягом місячника молодь району здала державі понад 30 тонн брухту.

Ю. ТЮТЮННИКОВА,
секретар Новгородківського райкому ЛКСМУ.

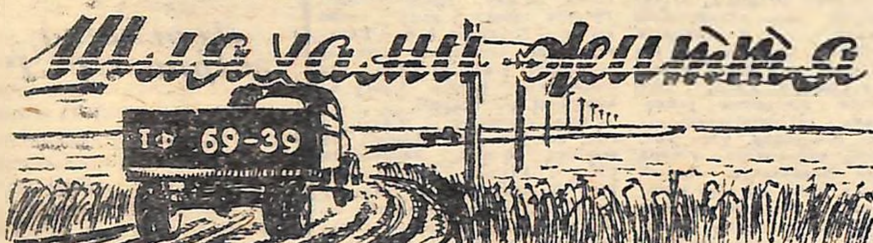
3. В бригаді сина Героя

НА «кормове поле», де, мов гай, шелестить широким листом чудесниця, вивів свого комбайна Володимир Мосенз. Це його п'яті «зелені» жнива.

Агрегатувє комбайн тракторист Володимир Барабаш. — Коли закінчиш, Володню, цей клин, — говорить бригадир, — тоді почнеш від ставка. Бачиш, яка висока кукурудза там висналася. А поки дійдеш до гори, то й там це підросте.

— Чи подобається мені робота? — перепитує Володимир Колодійчук. — Скажу відверто: дуже. От тільки часу завжди не вистачає. Ось і зараз уже вичодило, а хотілося ще побувати біля комбайнів. Сьогодні ж у нас кінець молотви. Андрій Барабаш горох докинчує. Він — переможець цьогорічних жнив — 4360 центнерів намотов. Та хочеться, це додому звітати. До Шепилового — рукою подати, а вже тиждень не був. Саме гаряча пора, тож доводилося і вночі не спати...

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 25 серпня 1961 р., 3 стор.

І ЦЬОГО разу комсомольці не зібрався. Вже ввгуге оеолошували про зливання зборів і вдруге вони зривалися. Заступник секретаря комсомольської організації Борис Калашніков поглядав у вікно і все запитував у сусіда: — Ну, що ж робитимемо, Сергію? — Все одно збори ми сьогодні проведемо, — владно сказав новий секретар. — Чекай, Борисе, мене тут. — І він рішучою ходою вийшов на подвір'я.

«Що може зробити цей шофер? — думав Борис. — Нийшов до артілі півроку тому і хоче в організації порядки навести...» Та збори все ж відбулися. Сергій привів тих, хто не прийшов, хоч опісля і не солодко було їм на цих зборах.

Так почав свою роботу новий секретар комсомольської організації районного відділення «Сільгосптехніка» Сергій Боярчук.

Батько Сергія Іван Боярчук був офіцером однієї з прикордонних застав і загинув у перші дні Великої Вітчизняної війни. Матір Сергій не пам'ятає. Розповідають, що вона теж загинула. Отак сиротою і залишився. Чорною хмарою насувалася війна. Здавалося, кому був потрібний тоді цей трирічний хлопчик? Та в простих радянських людей чуйне, батьківське серце. Хлопця обергали дбайливі руки незнайомої людини.

Так проходило дитинство Сергія. А потім дитячі будинки на Житомирщині, школа. В 1955 році комсомолец С. Боярчук закінчив ремісничу училище і дістав професію столяра. Працював два роки, пішов до лав Радянської Армії. Серед воїнів відмінник бойової і політичної підготовки С. Боярчук виділявся своєю кмітливістю і наполегливістю. Незабаром сапер С. Боярчук був направлений в автошколу. Старанно оволодів спеціальністю шофера Сергій: адже це була його заповітна мрія. Ще в дитя-

чому будинку, а потім у школі він із захопленням дивився, як курними шляхами мчать автомашини. Ще тоді він знав усі марки автомобілів.

...Я сиджу поруч з Сергієм в автомашині. Монотонно наспівує мотор; автомобіль злегка погойдується на вибоях. Сергій одержав наряд: зі станції Куцівки перевезти мінеральні добрива для сільгоспартії «Іскра». Тут і продовжили ми нашу розмову.

... Сумно було розлучатися з хлопцями: як не як, а за три роки здружились. — Куди думаєш після армії? — звернувся одного вечора до Сергія однополчанин Леонід Степанов. — Не вирішив ще... — відповів той.

— То давай поїдемо до нас на Кіровоградщину, в Новгородку. Там мій брат Микола механіком в РТС працює. Сергій дав згоду.

Прийшли однополчани в Новгородку перед Жовтєвими святами. Сергій в сім'ї Степанових зустрів, як рідного. Наступного дня в РТС сказали, що зараз машину йому дати не зможуть, — і тимчасово запропонували іншу роботу, допомогли матеріально. Саме в той час секретар партійної організації т. Залука підшукувала художника, який би міг виготовити наочну агітацію. Тут Сергій і запропонував свої послуги. І коли на подвір'ї з'явилася Дошка показників, а цехи прикрасили виготовлені комсомольцям лозунги і плакати, всі побачили, що С. Боярчук здібний, старанний і сумлінний товариш. А незабаром Сергій сів за кермо автомашини...

Можливо вам, дорогі читачі, на шляхах області випадково доведеться зустріти автомашину за № 69-39, знайте, що за кермом її сидить Сергій Боярчук — комсомольський вождь, хороший спеціаліст, якого поважають в Новгородці і старші товариші, і молодь.

В. ПРОЦЕНКО.

4. В бригаді сина Героя

ЗАВЖДИ, як тільки зустрінуться два бригадири, два суперники по змаганням — батько з сином, — часто заводять мову про свої справи. От і сьогоднішнього вечора, щойно зайшли до хати, зразу ж завели бесіду про кукурудзу. Досвідчений механізатор, великий землеміб Омелян Овсійович Колодійчук широк розкриває «секрети» королеви полів своєму синові.

Успадкувавши батькову любов до землі, Володимир Колодійчук гордо крокує по рідній землі, віддає їй весь запал своєї комсомольської душі. Бо знає, що земля віддячує сторицею тільки тим, хто її поважає і любить.

О. ШКАБОЙ.
Фото В. Ковпака.

с. Наливайка
Голованівського району.

У нашій вечірній

НОВОМИРІ ОРОДСЬКА середня школа робітничої молоді № 1 порівняно молода. В 1961 році вона здійснила лише свій випуск своїх вихованців. За сім років школу закінчило понад 200 молодих робітників та службовців, серед них 19 нагороджені золотими і срібними медалями. Значна кількість випускників вже закінчила вищі учебні заклади і працює в народному господарстві, частина здобуває вищу освіту зариз. Багато молоді навчається заочно.

Цього року атестати зрілості одержали 38 юнаків та дівчат. Три випускники нагороджені срібними медалями. Володарями їх стали завантажувач печі цегельно-черепичного заводу Ф. Ветров, бухгалтер редакції райгазети Ф. Калашников та молодий робітник А. Третяк.

М. СУХОВ,
вчитель.
м. Новомиргород.

ЩЕДРО вродив сад артілі імені Шевченка Кіровоградського району. На допомогу колгоспникам прийшли учні Первозванівської середньої школи. Щодня по 30—35 центнерів яблук збирає учнівська виробнича бригада. Сумлінною працею відзначаються Галя Гоц, Петро Калашник, Галя Шевельова, Анатолій Дудник, Олександр Чорний та інші. Уміло веде облік врожаю Валя Політаєва. Роботою учнів задоволені агроном-садовод П. Панченко і завідуючий сортосадом А. Ігнатів.

На знімку: члени учнівської виробничої бригади Первозванівської школи на збірні яблук. На передньому плані комсомолки Галя Бойко і Оля Лебеденко

Фото М. САЙКУНОВА

ДОБРЕ натрудився за день Володимир. Не така ж бо в нього й легка, як здається декому, робота. Он скільки тієї худоби в колгоспі, і за кожну голову він в одвіті. Від самого світання й до смеркання завжди в путі, завжди на ногах. Бо треба ж обійти ферми, перевірити, чи добре вищипані тварини, чи нормально почувують себе наймолодші мешканці ферми — новонароджені телятка, або зробити запобіжні щеплення вакцинами, а то й і в бідок заглянути, чи гарненько він вимитий... Та хіба перелічиши всі справи, які доводиться виконувати ветеринарному фельдшеру багатогалузевого колгоспу? Та ще коли він молодий, беручий до всього діла, з комсомольською неспокійною вдачею.

Закінчився день трудовий. Всілялось небо зорями-квітами. Володимир вечеряє, лягає в ліжку і ще, ніби крізь густе сито, сіється думка: завтра треба підготуватися, щоб зробити щеплення телятам.

По голові пізнає доярку Ніну Одайську.
— Біжу, Ніно!
У корови виявилось серйозне захворювання — у

вимені здулося повітря, почалися корчі. «Післяродовий парез» — вирішує Володимир і тут же приступає до лікування. Внутрішньо

вживання глюкози, кофеїну, масаж вимені — все це дало свої наслідки. Тварину врятовано!
Скільки вже їх, врятова-

них тварин, за два з лишком роки є на рахунку Володимира 116 цял! Триває як після закінчення Ігавського зооветеринарного технікуму на Одещині він приїхав по призначенню сюди, в колгосп «Україна». Занебане тут було тваринництво, часто гинув молодняк. Скільки ночей не доспав, скільки натрудився він, поки не лікував вогнище захворювань.

Слідкував за чистотою посуду і приміщень, зробив тисячі щеплень, безліч бесід провів з працівниками ферми, ознайомив їх з анатомією тварини. І тепер — жодного випадку падежу. Росте здоровий молодняк!

— Наш Володя Гібець — молодчина, — каже завідуючий фермою великої рогатої худоби Максим Асонович Головерда. — Справжній комсомолец. Дарма, що приїжджий. І всі тваринники його люблять за працю-витість, невстипу вдачу.

О. КОСАРИК.
Колгосп «Україна»
Ульяновського району.
На знімку: Володимир ГІБЕЦЬ.

ЗЕМЛЕТРУС У СТАЛІНАБАДІ

СТАЛІНАБАД, 23 серпня. (ТАРС). Сьогодні вранці о 7 годині 12 хвилин 45 секунд за московським часом (10 годин 12 хвилин 45 секунд за місцевим часом) сталось два великих підземних поштовхів.

Сила землетрусу досягла шести балів. Його епіцентр знаходився за 15 кілометрів на північний схід, в районі населених пунктів Гульбіста і Хорангон. Це був найбільший землетрус у Сталінабаді в цьому році, проте ніяких серйозних пошкоджень або руйнувань будинків, жертв не було.

Черемогла збірна СРСР

ССЛО, 23. (ТАРС). Збірна команда Радянського Союзу з футболу сьогодні на місцевому стадіоні «Ул-лево» здобула перемогу з рахунком 3:0 над збіркою команди Норвегії у відбірному матчі чемпіонату світу.

Голи забили — Понедельник, Месхі, Метревелі.

Команда СРСР виступала в складі — Яшин, Дубинський, Масльонкін, Чохелі, Воронін, Нетто, Метревелі, Іванов, Понедельник, Бубукін, Месхі.

Т. в. о. редактора
В. КРАМАРЕНКО.

В кінотеатрах МІСТА

КІНОТЕАТР «МИР». Для дітей — «Літа молоді». Початок о 10 год. ранку. «На крилах пісні». Початок о 12 год., 1 год. 40 хв., 3 год. 20 хв., 5 год. дня, 6 год. 40 хв., 8 год. 20 хв., 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО. «На крилах пісні». Початок о 9 год. 30 хв., 10 год. 40 хв. ранку, 12 год., 2 год. 30 хв., 3 год. 30 хв., 5 год. дня, 6 год. 30 хв., 8 год., 9 год. 30 хв. вечора. На літньому майданчику — о 8 год. 30 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНИКА». Документальний фільм «Світ анду». Демонструється без перерви з 10 год. ранку до 9 год. вечора. Художній фільм — «Морська чайка». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «СНВАШЕЦЬ». «Червоні паруси». Початок о 9 год. 30 хв., 11 год. 20 хв. ранку, 1 год. 10 хв., 3 год. дня, 4 год. 50 хв., 6 год. 40 хв., 8 год. 30 хв., 10 год. 10 хв. вечора. На літньому майданчику — «Розповіді про юність». Початок о 8 год. 30 хв. вечора.

МІЖНАРОДНЯ

(Огляд повідомлень ТАРС)

ЗАКОННІ ЗАХОДИ СУВЕРЕННОЇ ДЕРЖАВИ

ПРОГРЕСИВНА громадськість усіх країн з розумінням зустріла рішучі заходи уряду НДР по охороні своїх кордонів із Західним Берліном. Проте найбільш оскажені поборники «холодної війни» продовжують напружувати атмосферу. Особливо стараються бургомістр Західного Берліна Бранд і канцлер ФРН Аденauer. «Ніколи з часів Гітлера Німеччина не випергала такого потоку воєнної пропаганди і брехні, як це робить тепер Західний Берлін і Бонн», — зауважує з цього приводу англійська газета «Дейлі уоркер».

Західні держави використовують воєнну істерію для посилення воєнних готувань. США і Західна Німеччина обіцяють воєнні бюджети. В Західній Берлін направлено додатково 1500 американських солдатів. Англія посилає туди броньовики. Проводяться провокативні маневри військ США, Англії, Франції і Західної Німеччини.

Недавно західні держави надіслали урядові СРСР ноти «протесту» проти заморських заходів уряду НДР. У своїй ноті-відповіді Радянський уряд категорично відхилив протест західних держав і дозволив законність заходів НДР, яка встановила ефективний контроль на кордоні з Західним Берліном. На території Німеччини, вказується в радянській

ноті, виникли дві самостійні держави — соціалістична миролюбна Німецька Демократична Республіка і капіталістична мілітаристська Федеративна Республіка Німеччини. Уряд оглядачів своїх заходів по посиленню контролю на кордонах із Західним Берліном уряд НДР використав звичайне для кожної суверенної держави право на захист своїх інтересів.

Законність і справедливість заходів, вжитих НДР на кордоні з Західним Берліном, визнають широкі кола міжнародної громадськості. Ряд оглядачів англійських газет вказує, що цих заходів уряд НДР змушений був вжити в зв'язку з провокативною діяльністю реваншистських і мілітаристських кіл Західної Німеччини. Член англійського парламенту Річард Кросмен обвинувачує західні держави в тому, що вони використовували Західний Берлін для саботажу і підриву економіки НДР. Кросмен висловлюється за визнання західними державами Німецької Демократичної Республіки.

ПЛАНІ ВОЄННИХ АВАНТЮРИСТІВ РОЗКРИТО

ЗАХІДНІ держави не перестають трубитися про «чисто оборонний» характер діяльності таких агресивних блоків, як НАТО, СЕНТО, СЕАТО.

Тепер викрито всю фальш цих брехливих тверджень. Цими днями опубліковано декілька цілком секретних документів блоку СЕНТО (колишнього багдадського пaktu), в який входять Англія, Туреччина, Іран і Пакистан. Хоч США офіційно і не входять в СЕНТО, вони беруть діяльну участь у розробці планів цього агресивного пaktu. Що ж яляють собою обнародовані документи? В доповіді військового комітету СЕНТО під назвою «Вибір цілей для заподіяння ядерних ударів» докладно перелічуються об'єкти для атомного бомбардування на території Радянського Союзу та інших миролюбних країн з використанням баз, розташованих в Туреччині, Ірані і Пакистані. Здійснення цих планів покладалося насамперед на стратегічну авіацію США. Щоб забезпечити себе від удару у відповідь, агресори запланували створити вздовж південних кордонів СРСР «ядерний за-

слон». Для цієї мети передбачалося завдати 40 ядерних ударів по містах і населених пунктах на півночі Ірану та Пакистану. Таким чином, керівники цих країн задалегідь приркали населення своїх країн на винищення.

Як вказується в заяві ТАРС, є вірогідні відомості, що такі плани розроблено також і щодо інших країн, які входять в агресивні блоки НАТО і СЕАТО. Так виглядає на ділі «оборонна» діяльність цих воєнних пактів. Страхітливі злочини, що замислюються у військових штабах імпералістичних блоків, викликають глибоке обурення широких кіл світової громадськості.

ВІСТІ ФРАНЦУЗЬКІ ВІЙСЬКА З ТУНІСУ

НА вимогу 52 країн — членів ООН — більшості афро-азіатських держав, країн соціалістичного табору і ряду інших країн — 21 серпня в Нью-Йорку відкрилася спеціальна сесія Генеральної Асамблеї ООН, яка обговорює скаргу Тунісу на агресивні дії Франції.

Сесію скликано у зв'язку з тим, що союзники Франції по воєнних блоках, насамперед США і Англія, перешкодили Раді Безпечки, яка засідала в липні, прийняти резолюцію, що засуджувала б агресора і вимагала виведення всіх французьких військ з території Тунісу. На сесії Генеральної Асамблеї ООН, яка відкрилася в Нью-Йорку, представник Ліберії від імені групи афро-азіатських країн висунув проєкт резолюції, що закликає уряд Франції і Тунісу негайно почати переговори для розробки мирних погоджених заходів по забезпеченню виведення всіх французьких збройних сил з туніської території.

МІЖНАРОДНИЙ СЕМІНАР РЕДАКТОРІВ СТУДЕНТСЬКОЇ ПРЕСИ

З 16 по 21 серпня в Бухаресті проходив міжнародний семінар редакторів студентської преси, організований Союзом студентських товариств Румунської Народної Республіки разом з Міжнародною спілкою студентів.

У роботі семінару брали участь посланці більш як 50 країн, а також представники Міжнародної спілки студентів, Всесвітньої федерації демократичної молоді та Міжнародної організації журналістів.

У прийнятій комюніке учасники семінару підкреслили необхідність посилити боротьбу за перетворення в життя принципів мирного співіснування, на захист демократичних прав студентів, за кращі умови їх навчання і життя.

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий комуніст» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Дмитрова
Облвадаву, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БК 00695.

Зам. № 5672. Т. 27.000.